

trives bedst i velkendte, overskuelige og trygge omgivelser. Vi mener, det er nødvendigt, at der etableres flere beskyttede boliger, boenheder og f.eks. bofællesskaber. Det har man stor succes med i Malmø.

Omsorg for den demente er vigtig. Vi mener, at plejepersonalet skal specialuddannes til at håndtere de dementes behov. De skal have en bred menneskeforståelse, der ikke kun ser på den dementes mangler og defektioner, men også på deres muligheder. Det tager lang tid at lytte sig ind og skaffe oplysninger om den dementes livshistorie og vaner. Derfor er et veluddannet personale et must, hvis demente skal have mulighed for at udfolde sig og bruge deres evner optimalt. Det mindsker i øvrigt også anvendelsen af magt, tvangsforanstaltninger.

Jeg vil slutte nu med på vegne af Venstre, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Kristeligt Folkeparti og Det Radikale Venstre at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager ministrenes redegørelser til efterretning og noterer i den forbindelse, at forholdene for demente over en årrække har udviklet sig positivt.

Imidlertid er forholdene stadig ikke fuldt tilfredsstillende, hvorfor Folketinget opfordrer regeringen til

- at sikre en tidlig diagnosticering/udredning af patienter ved at praktiserende læger samt personalet på de forebyggende hjemmebesøg modtager den nødvendige efteruddannelse,
- at sikre den nødvendige kapacitet til CT-scanning,
- at sikre egnede boliger for demente, bl.a. flere skærmede enheder på plejehjem, men også botilbud til yngre mennesker med demens,
- at klarlægge mulighederne for tilskud til relevant medicinsk behandling og
- at iværksætte oplysning, der kan styrke befolkningens forståelse for demens.

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af folketingssamlingen 2003-2004 over for Folketinget at redegøre for de initiativer, der er taget i henhold til denne vedtagelse.»

(Forslag til vedtagelse nr. V 124)

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Flemming Oppfeldt (V):

Der er de seneste år sket en fantastisk udvikling inden for demensområdet. Ikke fordi vi har fået en mirakelmedicin, ikke fordi vi har bygget mammutinstitutioner, ikke fordi der er foretaget store forskningsmæssige gennembrud. Men der er sket det, at en masse borgere – pårørende, patienter, behandlere, hjemmehjælpere, sygeplejersker, læger, frivillige organisationer og mange flere – tilsammen udgør en ny græsrodsbevægelse for borgere med demens. De sygdomme, der svækker hjernen, er ikke længere tabu. Det er uden skyld, at man mister evnen til at fungere som tidligere i hverdagen, fordi hjernen svigter.

Kl. 21.25

Alle de naturlige, dagligdags ting kan blive besværlige: at stå op, at gå, at børste tænder, at lave kaffe, foretage indkøb, deltage i samtaler, at være social, at rumme livet. Alt det bliver besværligt. Men alt det er også genstand for rigtig mange borgeres kamp for bedre vilkår for demente og deres familier. Der gøres overalt forsøg med en mere sammenhængende behandling, der afholdes demensdage, og der organiseres pårørendegrupper. Intet er tabu. Alle nye metoder er til debat, og Venstre anerkender dette arbejde.

Vi ønsker at forstærke indsatsen på otte punkter. Før det første ønsker vi, at der gennemføres demenshandleplaner i alle amter i et samarbejde, som sikrer, at en specialenhed kan foretage en endelig demensundersøgelse. En sådan amtslig plan skal koordineres med indsatsen hos kommuner og praktiserende læger, herunder vejledning og uddannelse af de berørte i sundhedsvæsenet og den kommunale omsorg. Planen angiver altså med andre ord en ny organisation med en klar arbejdsdeling.

For det andet ønsker vi, at undersøgelse af medborgere med demens skal ske så tidligt som overhovedet muligt, og for det tredje ønsker vi at få søsat princippet om »én patient, én kontaktperson«. Det er utrolig vigtigt, at patienter og pårørende ikke bliver katebald i systemet mellem en masse specialister og behandlere. Derfor er det ikke mindst en kommunal opgave, at der er en lokal kontaktperson, som har den faglige og daglige kontakt til patient og familie.